

— Не мога азъ, горкия, че вечъ остарѣхъ,
 Вземете синъ ми, малкия,
 Той знае всички пѣтища
 И пѣтеки на Френско.
 Като отидете, вино много да не пийте,
 Нито много вие да спите.
 Защото сънътъ е смъртъ,
 А виното — убиецъ.

Названието Арбанаси — *Ἀρβανιτοχώρι*, не е най-старото название на селото. То се наричало Загорие — название, вѣроятно, дадено отъ първитѣ заселници българи поради самата гориста мѣстность. Много селища около Търново сж получили названието си отъ мѣстността. Селото Поликраище се нарича така, защото се намира на края на обширното поле. Названията Горна-Орѣховица и Долна-Орѣховица показватъ, че тамъ е имало много орѣхови дървета. Лѣсковецъ показва, че тамъ е изобилствувала лѣската. И трѣбва да се каже, че платото, гдето е днесъ с. Арбанаси, нѣкога е било гористо, съ грамадни джбови и брѣстови дървета. И отъ тази вѣковна гора сж били сѣчени тия грамадни по размѣритѣ си греди, съ които сж построени арбанашкитѣ кѣщи, които въ строежа си сж погълнали такова огромно количество здравъ джбовъ и брѣстовъ материалъ.

За старото название на с. Арбанаси, наречено Загорие, ето какво намираме въ издаденото въ 1859 г. отъ Хр. А. Хамамджиевъ Търговско рѣководство, преводъ отъ А. П. Границки. Тамъ, на стр. 502, се казва: „Търново или Трапезица съ 30,000 жители, повечето художници и нѣкои обръщатъ търговия съ Влахия, Виена и съ Цариградъ. Въ околноститѣ му излиза доста коприна, кожухарска стока и др. такива. Този градъ е билъ столица на българскитѣ царе.

„Къмъ востокъ, половинъ часъ далечъ отъ Търново, въ дѣсния брѣгъ на Янтра рѣка, която обикаля Търново, нахожда се село Арбанаси (Загорие), гдето сж живѣяли на ветхо време българскитѣ боляри и голѣмци съ 2000 жители.

„Около Търново има нѣколко голѣми села достойни съ тѣхнитѣ колиби да се нарекатъ градове, населени само отъ българи, които се занимаватъ съ земедѣлие и коприна.“

И като такива села се посочватъ: Орѣховица съ 6000 жители; Габрово съ колибитѣ 50.000; Трѣвна 5000 и т. н.

Въ това преводно издание на Търговското рѣководство не се посочва нито авторъ, нито отъ коя година е оригиналтъ.

Важното е, че когато се посочва за гр. Търново и второто му название Трапезица, посочва се сжщо за с. Арбанаси старото му название Загорие.

Че с. Арбанася е било нѣкога въ гориста мѣстность, въ това не трѣбва да има и съмнение. Азъ помня, че около селото имаше многобройни вѣковни джбови и брѣстови дървета. Такива брѣстови дървета имаше по всички църковни дворища. Най-много и най-стари брѣстови дървета имаше въ дворищата на църквитѣ Св. Архангелъ, Св. Димитъръ и Св. Атанасъ. Тия вѣковни дървета бѣха толкова дебели, че по 3—4 деца се хващаме за ржцетѣ, за да ги обгърнемъ.

Въ единъ старъ гръцки триодъ, намѣренъ въ църквата Св. Георги, е писана на гръцки следната бележка: „На 7 януари 1724 г. на Св. Иванъ Предтеча бѣше толкова горещо, че цѣлата махала излѣзе на брѣстоветѣ, кждето ядоха, пиха и се веселиха.“ А отъ този надписъ